

et bestemt Antal Skoler, som godkendes af Regeringen og faa Statsunderstøttelse. De andre Skoler høre altsaa af sig selv op. I Lovens § 20 staar der: „Til Udvikling af de bestaaende Skolers Forhold, som ikke faa Godkendelse efter denne Lov, kan der ved Finansloven ydes Tilskud“. Der kan altsaa ydes Tilskud ved Finansloven til de Skoler, som paa Grund af denne Lovs Vedtagelse maa ophøre, og nu vil jeg spørge, om der ikke her er givet et saa stort Spillerum for Humaniteten til at træde til som muligt. I det Udvalg, der forberedte denne Lov, var jeg Formand, saa jeg kan nok huske lidt af, hvad der da foregik. Desværre er Ordspøreren for Udvalget, det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) syg, thi ellers ville han have sluttet sig til mig og erkendt, at det i Udvalgets Konferencer med Ministeren blev henstillet til ham, da man ikke i Loven fastsatte noget bestemt eller gav noget bestemt Tilfald, om hvilke Skoler der skulde have Tilskud og hvilke ikke, at tage saa humane Hensyn som muligt. Man mente, at han ubetinget vilde benytte den Ret, der derved blev givet ham, i saa vid Udstrækning som mulig, eftersom det dog var et meget begrænset Antal Skoler, der maatte nedlægges ifølge Loven. Her er der nu en Mand, mangeaars Skibskaptajn, der har oprettet en Skole i Sønderho for Navigationselever. Han indstillede ikke direkte til Styrmandsseksamen, men han har af Navigationsdirektøren faaet Bemyndigelse til at lade sine Elever tage Eksamen ved den i Nordby værende Skole. Han havde samtidig indrettet sin Skole saaledes, at den Del af Undervisningen, som han ikke kunde give i sin egen Skole, kunde Eleverne faa i Nordby Skole. Nu er det ganske vist, at det ikke er en fuldkommen Navigations-skole, men det er der heller ikke Tale om. Det er en Skole, hvor han opdrager unge Mennesker til Styrmænd, og der staar udtrykkelig ikke i Loven, at det skal være en af de bestaaende Navigations-skoler, men en Skole, der bliver tilintetgjort ved denne Lov, og det bliver denne Skole virkelig; den bliver ubetinget tilintetgjort ved denne Lov. Hvis derfor den ærede Ordspører har Ret i, at man altid ved disse Andragender stiller sig paa et human Standpunkt, benægter jeg, at Humaniteten i dette Tilfælde har været

raadende. Man kunde uden stor Fortolkningskunst komme til, at denne Skole burde have Tilskud; denne ene Skole kan ikke give noget Præcedens for noget. Den paagældende har efter min Mening Ret til det ifølge Loven, og det burde efter min Mening have staaet paa Finansloven. Ministeren havde fuldt ud faaet Ret til i Kraft af Loven at give det; men naar den ærede Minister har været tvivlraadig i saa Henseende, kan det være fuldstændig korrekt fra hans Side at aflaa det og saa se, hvad Finansudvalget vilde sige. Det er altsaa imod Finansudvalget, at jeg retter min Bebrejdelse; jeg bebrejder det, at det ikke har været human nok til at tage sig af denne Sag, som det i Kraft af Loven kunde gøre; dertil behøvedes der ikke nogen kunstig Fortolkning, thi det fatteste er, at denne Skole er bleven ødelagt ved Loven af 30te Marts 1892. Jeg er nu overbevist om, at den ærede Minister alligevel har stor Lyst til at kunne give denne Mand dette Tilskud (Marineministeren: Ja, det er en anden Sag!), og jeg har en Anelse om, at naar den ærede Minister kan se sit Snit dertil, vil han alligevel søge at faa ham ind paa Finansloven. Jeg vilde gerne have en Afstemning over min Indstilling i Haab om, at Folketinget ved at gaa med mig vilde vise Finansudvalget, at Tinget vilde sætte Pris paa, om det ærede Finansudvalg viste os den Kollegialitet i det mindste at tilkalde den Folketingsmand, som har indbragt vedkommende Andragende, inden det fatter sin endelige Beslutning. Jeg synes, at der kan være nogenlunde rimelig Anledning dertil, thi det behøver ikke at sende Bud langt efter os. De Herrer kunne bare lade os vide her nede i Salen, at vedkommende Andragende ikke vil blive henvist, medmindre der fremkommer ny Grunde. Og de Herrer maa dog kunne forudsætte, at de Folketingsmænd, der indbringe Andragender, nogenlunde kende Andragenderne og have nok saa godt Kendskab til vedkommende Sag som Finansudvalget. Men jeg kunde let skade Sagen ved at lade mit Vædringsforslag komme til Afstemning, og jeg vil derfor først høre, hvad der bliver sagt, før jeg mulig tager det tilbage. Jeg anbefaler imidlertid i alt Fald denne Sag paa det bedste.